

14. Chtěli byste člun?

„Odpočinkový den,“ prohlásila ráno maminka, když balila ručníky, plavky a věci na piknik u řeky Merced.

„Odpočinkový den a trochu výstup,“ řekl tatínek, když si v Sonoře, což je městečko, kde jsme bydleli, přidával v jídelně už několikátý talíř míchaných vajíček k snídani.

„Ne,“ zvolaly jsme s mamkou tak hlasitě, že se po nás lidé z okolních stolů otočili.

Nicméně jsme nakonec přece jen souhlasily s kratším výstupem k jezeru Mirror Lake, což byl pozůstatek ledovcového jezera, které v dávných dobách zaplňovalo skoro celé Yosemiteké údolí.

Cesta byla pohodlná a kopec nebyl vůbec prudký, takže pohodička. K jezeru jsem vyběhla nakonec jako první a čekala jsem na naše natažená na spadlé kládě poblíž vody.

Okolní kopce a stromy se zrcadlily na vodní hladině, tak snad právě proto Zrcadlové jezero.

Obcházelí jsme velký okruh okolo něj, ale po chvíli jsme spíš běželi, protože nás napadly desítky a desítky komárů a byli tak dotěrní, že jsme je nestačili odhánět! Vydechli jsme, až když jsme dorazili zpět k jezeru.

„To byl teda nálet!“ prohlásila jsem a položila jsem se zase na tu svou kládu.

„Eliško, vstávej,“ zavolala po chvíli mamka.
Ani jsem se nehнула.
„Elo,“ zopakovala, ale to už jsem sama vystřelila z klády jako namydlený blesk! Něco mi totiž skočilo na břicho!

Naši se začali smát a já jsem nepřestávala křičet úlekem.

„Neřvi,“ snažil se mě ztišit tatínek. „To byla jen veverka!“

Rozhlédla jsem se kolem a nic neviděla.

„To jste mi to nemohli říct?“

„Volala jsem na tebe, ať vstáváš!“ smála se mi mamka. „Seděla ti za hlavou.“

„Fuj,“ prohrábla jsem si vlasy.

Když jsme si po chvíli vytáhli svačinu, nepřiběhla jenom jedna veverka, ale celkem se jich před námi objevilo pět! A byly tak krotké, že nám nakonec jedna z nich skočila do svačínové krabičky a vzala nám sendvič!